

[Helga Pedersen.]

sæt strafferegler for een del af befolkningen og eet sæt for en anden del af befolkningen. Hvis f. eks. en dansk arbejder og en grønlandsk arbejder kommer i slagsmål, bør de bedømmes efter samme regler. Det er ligeledes utilfredsstillende, at lovene ikke er nedskrevet. Det giver uklarhed ved lovenes anvendelse og derfor en usikkerhed for den dømmende myndighed, som vil virke mere og mere uheldig.

Oplysningerne om gældende grønlandsk ret og forskellen mellem denne og dansk straffelov, som fremgår af bemærkningerne og de sig dertil knyttende bilag, og som iøvrigt kan læses i den juridiske ekspeditions betænkning af 6. september 1950, forekommer mig derhos så udførlige, at jeg ikke skal komme nærmere ind på dette spørgsmål. Jeg er enig i, at det ikke kan være betænkeligt i det væsentlige at kriminalisere de handlinger, som omfattes af vor straffelov. Den forenkling i beskrivelsen af forbrydelsernes gerningsindhold, som lovforslaget har gennemført, forekommer mig også yderst tiltalende. Hver forbrydelse har iøvrigt nu fået et navn. Jeg ser, at det er den danske straffelovskommission, der har foreslået dette, bl. a. for at undgå den stereotype vending om, at „den dømmes, som“ har gjort det og det; det er en vending, der kan virke kunstig, og det synes jeg i og for sig er rigtigt, men man kommer vist på den anden side ikke uden om, at de foreslåede navne også af og til virker noget kunstige; f. eks. synes jeg, at navngivelsen i § 35: dokumentmisbrug, og § 36: dokumentusandhed, er lidt streng at acceptere. Praktiske jurister taler om dokumentfalsk — det er den overtrædelse, der slår — og visse andre dokumentforbrydelser af mindre betydning, og det falder i hvert fald for mig mere naturligt.

Uanset at der ikke hidtil i Grønland har været trang til regler om statsforbrydelser, finder jeg det rigtigt, at lovforslaget har medtaget regler, der i forenklet form i det store og hele svarer til de regler, der findes i vor straffelovs kapitel 12 og følgende, således som disse bestemmelser blev formuleret ved loven af 7. juni 1952. Grønland har jo i de senere år gentagne gange været inddraget i den almindelige politiske debat herhjemme på en sådan måde, at det synes

naturligt, at de stærke statslige interesser, der beskyttes ved de pågældende bestemmelser i vor lov, også beskyttes i den grønlandske kriminallov. I det udvalg, som jeg forventer bliver nedsat, vil der blive lejlighed til at drøfte enkeltheder vedrørende de specielle forbrydelsesbegreber. Jeg skal derfor ikke nu sige mere om denne del af lovforslaget, det såkaldte katalog over de enkelte forbrydelser.

Størst interesse har i og for sig reglerne om, hvilke sanktioner de enkelte lovovertrædelser kan medføre. Set i forhold til gældende dansk ret betegner forslaget noget epokevækkende nyt, men set i forhold til gældende grønlandsk ret næppe stort mere end en lovfæstelse af en længe kendt praksis. Den mæglende faktor, broen over dette svælg, er den kendsgerning, at de grønlandske synspunkter vedrørende behandling af lovovertrædere stemmer ganske godt med moderne dansk og europæisk og amerikansk kriminalpolitik. Sagt i få og jævne ord går den ud på, at sanktionens formål er at gøre lovovertræderen bedre egnet til at klare sig i samfundet efter sanktionens tilendebringelse — for vort vedkommende altså efter ophold i fængsel eller psykopatforvaringsanstalt eller efter gennemførelse af tilsyn — end den pågældende var ved sanktionens påbegyndelse.

Ved drøftelsen af det foreliggende lovforslag må det stedse erindres, at det er fremkommet som resultat af bearbejdelse af et kolossalt erfaringsmateriale. Over 2 000 enkelttilfælde er blevet studeret, og man har indsamlet oplysninger i hele Grønland om, hvordan grønlanderne har reageret overfor forbrydelser, og hvordan de nu reagerer i det øjeblik, de begås, hvilke foranstaltninger man har truffet, hvorledes samfundets holdning senere hen har været overfor den, der tidligere har forbrudt sig, o. s. v. Derfor kan man også i bemærkningerne til bestemmelserne om de enkelte foranstaltninger finde oplysninger om, hvorledes Grønlands ret er i dag netop for det pågældende område.

Overfor dem, der måtte se med kritiske øjne på moderne kriminalpolitik — og de findes jo — må det fremhæves, at lovforslaget ikke er udarbejdet udfra nogen bestemt strafferetsteori eller ideologi. Der skjuler sig ikke heri det af visse krimina-